

ಬಿಸಿಲು ಹಾಗೂ ಮಳೆ ಬೀಳುವಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಬೇಗ ಎಲೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಅದನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುವಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಇರಿಸಿದ. ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್, ನಮಸ್ತೆ ಅಂತ ಶುಭಾಶಯ ಹೇಳಿದ್ದ. ಇದು ಯಾವಾಗ ಗಿಡ ಬರೋದು ನನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಕಾಳುಗಳು ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಕಾಯೋದೆ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಆಗಿತ್ತು.

ಮೊಳಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೆಸರು ಕಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪುಟ್ಟ ಎಲೆಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ನಂತರ ಅದು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದವು.

ಒಂದು ವಾರ ಸತತ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಬೇಗನೆ ಬಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಗೆ ಆಡಿ ಒಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನಿಗೆ, 'ನೋಡು ನೀನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ನೀರು ಬೇಕು. ಎಲೆ ನೋಡು ಬಾಡಿ ಬೇಸರ ಮಾಡಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಅವನೋ ದೊಡ್ಡ ಮಗ್ ತಂದು ಸುರಿದ. ಹುಟ್ಟಿದ ಗಿಡಗಳು ಉಳಿದ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದ್ರೆ ಹೆಸರು ಗಿಡಗಳು ಒಂಥರಾ ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣು. ನೀರು ಹೆಚ್ಚಾದ್ರೂ ಕಡಿಮೆ ಆದ್ರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾತಿ, ಹಾಗಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತೆ.

ಎಲೆ ಬಂದವು ದೊಡ್ಡದಾದವು... ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟದಾಗಿ ಕವಲುಗಳು ಬಂದವು... 'ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಯಾಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ?' ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ... 'ನೋಡು ನೀನು ಪುಟ್ಟ ಇದ್ದೆ ಅಲ್ಲ...ಎಮ್ 1, ಎಮ್ 2 ಆಗಿ ಈಗ ಎಮ್ 3 ತರಗತಿ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಇದು ಸಹ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕು'.

'ಹಾಗಿದ್ದೆ ಇದು ಯಾವ ಕ್ಲಾಸ್' ಅಂತ ಕೇಳಬೇಕೆ?

'ಎಮ್ 1' ಅಂದೆ.

ಮುಖ ಊದಿಸಿಕೊಂಡು 'ಅಬ್ಬಾ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರುಷ ಉಂಟು ಹೆಸರು ಕಾಳು ಬರಲು' ಅಂತ ಒಳಗೆ ಹೋದ.

ಹೂ ಬರುವುದು ನೋಡಲು ಕಾಯುವ ತನಕ ಹಲವು ಕಥೆಗಳು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಕೋ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅದೊಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯ. ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಕಥೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇರುವುದೇ ಒಂದು ಖುಷಿ. ಅದರಲ್ಲಷ್ಟು ಮುಗ್ಧತೆ. ಹಣ, ಮತ್ತರ, ಅಂತಸ್ತು, ಜಾತಿ, ಬಣ್ಣ, ಸುಂದರ ಕುರೂಪ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೆ ಬದುಕುವುದು ಇದೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ದೊರಕುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಿಯರಿಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುವವರಿಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಮೊಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟಿತು... ಹೂ ಅರಳಿತು...ದುಂಬಿ ಬಂದವು... ಎಸಳುಗಳು ಉದುರಿದವು. ಹೆಸರಿನ ಪುಟ್ಟಕೋಡು ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೇ ಕೋಡು ಬಂದಿತೇನೋ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿ ಕಂಡಿದ್ದೆ. 'ಹಾ... ಹೆಸರು ಬಂತಾ...' ಅಂತ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದ. ಅದು ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಕಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲ, ಆ ಅಚ್ಚರಿ...

ನಂತರದ್ದು ದಿನಗಳು ಓಡತೊಡಗಿದವು.

ಅಮೋಘನೂ ಗಿಡದ ಬಳಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೋಡುಗಳು ಬಲಿತವು.. ಈಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೋಡುಗಳ ಬಿಡಿಸಿ ಹೆಸರು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, 'ತಿನ್ನಬೇಕಾ?' ಕೇಳಿದ.

'ಖಂಡಿತ ತಿನ್ನು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಬಲಿತಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಕೋಡನ್ನು ಬೀಜಮಾಡಿ ಇರಿಸೋಣ. ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಮಣ್ಣು ಗೊಬ್ಬರ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕೋಣ' ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ.

ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹೆಸರು ಕಾಳುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಸೇರಿದವು. ನಂತರ ಗೆರಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು (ತರಕಾರಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ನಾನು ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗೆರಟೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡ್ತೇನೆ) ಮಣ್ಣು ತುಂಬಿಸಿ ಇರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಗನನ್ನೋ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಏರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಆಸೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯ ಆಗತ್ತೋ ಅಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿ ನಡುವೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವ, ಅರಳುವ ಹೂ, ಹಾರುವ ದುಂಬಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಚ್ಚರಿಗಳನ್ನೂ ಅವರು ನೋಡಬೇಕು ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕು ಅಂತ. ಅದು ಹೀಗೆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟದಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬೀಜಹಾಕಿ ಗಿಡವಾಗಲು ನೀರು ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಅವಶ್ಯಕ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗ ಕಲಿತನು.

ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಒಂದೆ ವಿಷಯ. ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ. ಖಾಲಿಯಾದ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕವರು ಇರುವಾಗ ಕಲಿತದ್ದು ಸದಾ ನೆನಪಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತೆ. ಇದನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಬರೆದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ 'ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು' ವಿಶೇಷ ಅಂತ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಬರೆದು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿದೆ ಅಷ್ಟೆ.

ತಿನೂನು ಬಾರೆ ಅಕ್ಕ!

ಗಣೇಶ್ ಅರಳೇಕಟ್ಟೆ

ಚಂದದ ಗುಣಗಳ ಚವಳಿಕಾಯಿ
ಅಂದದ ಅರಗಿಣಿ ಅವರೆಕಾಯಿ
ಬೆಂದ ಮನಸಿನ ಬೆಂಡೆಕಾಯಿ
ತಿನೂನು ಬಾರೆ ಅಕ್ಕಾ
ಪಾತರಗಿತ್ತಿ ಪಕ್ಕಾ

ಬಡವರ ಬಂಧು ಬದನೆಕಾಯಿ
ಪಡತರ ಬಹಳ ಪಡವಲಕಾಯಿ
ಹಿತ್ತಲ ಹೀರೋ ಹೀರೇಕಾಯಿ
ತಿನೂನು ಬಾರೆ ಅಕ್ಕಾ
ಪಾತರಗಿತ್ತಿ ಪಕ್ಕಾ

ಹಂದರ ತುಂಬಾ ಹಾಗಲಕಾಯಿ
ಸುಂದರ ನೋಡ ಸೌತೆಕಾಯಿ
ತುಪ್ಪದ ಸವಿಯ ತಿಪರಿಕಾಯಿ
ತಿನೂನು ಬಾರೆ ಅಕ್ಕಾ
ಪಾತರಗಿತ್ತಿ ಪಕ್ಕಾ

ಸೊಗಸು ನೋಟಕೆ ಸೋರೇಕಾಯಿ
ನುಗ್ಗಿ ಬರುವುದು ನುಗ್ಗೆಕಾಯಿ
ಮರೆಯಲಾಗದು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ
ತಿನೂನು ಬಾರೆ ಅಕ್ಕಾ
ಪಾತರಗಿತ್ತಿ ಪಕ್ಕಾ

ಕುಶಲ ದೇಹಕೆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ
ಮೇಲೂಟಕ್ಕೆ ಮೆಕ್ಕಿಕಾಯಿ
ಕರಕರ ಅನ್ನುವ ಕರ್ಚಿಕಾಯಿ
ತಿನೂನು ಬಾರೆ ಅಕ್ಕಾ
ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಪಕ್ಕಾ!

■ ಸೋಮಲಿಂಗ
ಬೇಡರ ಆಳೂರ